

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 20. juni 2019
(OR. en, pl)

Interinstitutionel sag:
2018/0210(COD)

10297/19
ADD 2 REV 1

PECHE 290
CADREFIN 281
CODEC 1232

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 (EHFF) – Delvis generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne erklæringer fra Sverige, Estland og Polen samt en fælles erklæring fra Letland og Litauen om den delvise generelle indstilling til EHFF, der blev forelagt Rådet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2019.

Erklæring fra Sverige

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 (EHFF)

Forslagets tekst indeholder en mulighed for at finansiere kapacitetsforøgende foranstaltninger, samtidig med at det mere end fordobler det samlede beløb, som medlemsstaterne kan tildele til kapacitetsrelaterede foranstaltninger. Forslaget mangler tilstrækkelige betingelser til forebyggelse af overkapacitet, som kan føre til overfiskning. Formandskabets kompromis går derfor i den modsatte retning i forhold til målene for den fælles fiskeripolitik og overgangen til bæredygtigt fiskeri samt EU's internationale tilsagn inden for rammerne af 2030-dagsordenen. Sverige stemmer derfor imod formandskabets kompromistekst.

Erklæring fra Estland

Forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond

Estland betragter Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) som et vigtigt redskab til at nå målene for den fælles fiskeripolitik. Estland kan generelt tilslutte sig retningen i formandskabets kompromis om forordningen om EHFF for så vidt angår den delvise generelle indstilling. Vi mener imidlertid ikke, at finansielle instrumenter er håndteret godt i den delvise generelle indstilling.

Estland har den bestemte holdning, at listen over støtteberettigede aktiviteter bør være mindre restriktiv i forbindelse med finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter bør behandles som et redskab til at sikre lige konkurrence og ikke som et middel til direkte støtte. Dette er meget vigtigt for Estland, hvor den relativt lille fiskerisektor har stigende vanskeligheder med at sikre egnede vilkår for lån fra finansielle institutioner. Vi finder det derfor nødvendigt, at der for så vidt angår finansielle instrumenter fastsættes en undtagelse for visse ikkestøtteberettigede omkostninger i henhold til artikel 13 i EHFF. Finansielle instrumenter adskiller sig fra tilskud, og i den flerårige finansielle ramme er det normalt, at finansielle instrumenter skal bidrage til at overvinde eksisterende markedshindringer, mens listen over støtteberettigede aktiviteter er mindre restriktiv i forbindelse med finansielle instrumenter end i forbindelse med tilskud.

En løsning kunne være at tilføje følgende afsnit til EHFF-forordningen:

"Artikel 15 ny

Vilkår for de finansielle instrumenter

De ikkestøtteberettigede omkostninger i artikel 13, litra a) og b), finder ikke anvendelse på støtte ydet i form af finansielle instrumenter, der ydes til slutmodtager og uden bruttosubventionsækvivalenten af støtte.

De ikkestøtteberettigede omkostninger i artikel 13, litra f), h), j), k) og l), finder ikke anvendelse på støtte, der ydes i form af finansielle instrumenter."

Endelig anser vi det for nødvendigt at behandle dette spørgsmål under proceduredrøftelserne i triloger, da det er et vigtigt spørgsmål for Estland i forbindelse med den fremtidige gennemførelse af fonden.

Erklæring fra Litauen og Letland

Forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond

Samling i Rådet for Den Europæiske Union (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2019

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond bør i tilstrækkelig grad støtte fiskerflåden i næste programmeringsperiode, og vi anser bestemmelserne i udkastet til forordning for utilstrækkelige i denne henseende. Den planlagte støtte til innovationer og investeringer om bord tager ikke højde for den faktiske situation for teknisk forældede EU-fiskerfartøjer og er diskutabel i økonomisk henseende.

En del af EU-fiskerflåden er teknisk forældet og udstyret med motorer med højt brændstofforbrug og høj CO₂-udledning. Selve fartøjskonstruktionen umuliggør modernisering eller innovation, og det er ekstremt dyrt at sikre ordentlige arbejds- og fiskehåndteringsforhold om bord.

Efter vores opfattelse skal muligheden for at forny fiskerflåden inden for rammerne af den fremtidige fond være i overensstemmelse med den seneste ændring af retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren, der giver mulighed for støtte til fornyelse af fiskerflåden i regioner i den yderste periferi.

Vi foreslår at udvide muligheden for fornyelse af fiskerflåden inden for rammerne af den fremtidige fond ved at indføre en mulighed for at støtte udskiftning af gamle fartøjer med nyere uden overskridelse af medlemsstaternes fiskerikapacitetslofter.

Litauen og Letland foreslår derfor at indføre en ny artikel, der omhandler fornyelse af fiskerflåden inden for rammerne af den fremtidige fond ved at tillade støtte til udskiftning af gamle fartøjer med nyere.

Artikel 15 ny
Udskiftning af et fiskerfartøj

Uanset artikel 13, litra b), skal støtte med henblik på at opfylde det specifikke mål i artikel 14, stk. 1, litra a), om udskiftning af et fiskerfartøj med et nyere fartøj opfylde følgende betingelser:

- a) det fartøj, der skal udskiftes, hører til et flådesegment, hvor der ifølge den seneste fiskerikapacitetsrapport, som er omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013, er balance i de fiskerimuligheder, der er til rådighed for det pågældende segment*
- b) udskiftningen medfører ikke en overskridelse af medlemsstatens fiskerikapacitetsloft som fastsat i bilag II til forordning (EU) nr. 1380/2013*
- c) det fiskerfartøj, der skal udskiftes, er mere end 25 år gammelt på den dato, hvor støtteansøgningen blev indgivet*
- d) det erhvervede fartøj har været registreret i EU-fiskerflåderegistret i mindst de tre kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet*
- e) det udskiftede og det erhvervede fiskerfartøj har ikke en længde overalt på over 40 meter.*

Erklæring fra Republikken Polen
om EU-Rådets delvise generelle indstilling (10297/19) vedrørende forslag til
Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om
ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014
(samling i Rådet for Den Europæiske Union (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2019)

Polen ønsker at gøre opmærksom på, at kompromisteksten som vedtaget af Rådet ikke fuldt ud opfylder behovene for fiskerisektoren i Østersøregionen, og opfordrer til, at der indføres en regional tilgang. Den delvise generelle indstilling giver i sin nuværende form ikke mulighed for fuldt ud og effektivt at afværge følgerne af den katastrofale tilstand for bestandene i Østersøen. Siden 2015 har Polen gentagne gange påpeget den forværrede tilstand for østlig torsk og søgt opbakning hos både Europa-Kommissionen og landene i regionen til at udvikle afhjælpende instrumenter. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i det nuværende forslag afspejler ikke den faktiske situation. ICES-rådgivningen for 2020 for Østersøområdet anbefaler en nul-TAC for bestande af østlig torsk og vestlig sild.

Polen har nu i nogen tid truffet foranstaltninger for at beskytte torskebestanden i Østersøen, dvs. opretholdelse af forbudsperioder for gydetorsk, indførelse af forbud mod at anvende trawl i seksmilezonen (sømil) samt begrænsning af fiskeri efter tobis. Grundet manglende enighed blandt landene i regionen om nødvendigheden af at træffe afhjælpende foranstaltninger for at forbedre fiskebestandene i Østersøen er der stor risiko for, at tilstanden for disse bestande vil blive yderligere forværret. I lyset af denne situation modsatte Polen sig vedtagelsen af den delvise generelle indstilling vedrørende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i den foreslåede ordlyd. På baggrund af ovenstående opfordrede Polen til at vedtage langsigtede afhjælpende foranstaltninger, som effektivt bidrager til genoprettelse af bestandene i Østersøen og samtidig tager højde for de negative socioøkonomiske følger.
